

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1242/2023
29.11.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Александра Степановића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела повреда права по основу рада и права из социјалног осигурања из члана 163. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљене – адвоката Немање Алексића и адвоката Петра Матковића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Ваљеву К бр.71/23 од 25.07.2023. године и Вишег суда у Ваљеву Кж2 бр.82/23 од 24.08.2023. године, у седници већа одржаној дана 29. новембра 2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљене АА – адвоката Немање Алексића и адвоката Петра Матковића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Ваљеву К бр.71/23 од 25.07.2023. године и Вишег суда у Ваљеву Кж2 бр.82/23 од 24.08.2023. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Ваљеву К бр.71/23 од 25.07.2023. године одбијен је као неоснован предлог браниоца окривљене АА – адвоката Петра Матковића да се донесе решење којим би се утврдило наступање релативне застарелости кривичног гоњења према окривљеној, због кривичног дела повреда права по основу рада и права из социјалног осигурања из члана 163. став 1. КЗ, које је окривљеној стављено на терет оптужним предлогом ОЈТ Ваљево Кт бр.82/21 од 03.03.2023. године.

Решењем Вишег суда у Ваљеву Кж2 бр.82/23 од 24.08.2023. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА – адвоката Немање Алексића, изјављена против решења Основног суда у Ваљеву К бр.71/23 од 25.07.2023. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљене АА – адвокат Немања Алексић и адвокат Петар Матковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка

1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд преиначи побијана решења тако што ће одбити оптужбу према окривљеној услед наступања застарелости кривичног гоњења, или да укине побијана решења и предмет врати суду на поновно одлучивање.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости бранилаца окривљене Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца и бранилаца окривљене, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, након разматрања списка предмета и правноснажних решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцена навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, браниоци окривљене у поднетом захтеву истичу да је у конкретном случају наступила релативна застарелост кривичног гоњења, обзиром да рок застарелости тече од дана извршења кривичног дела – од 20.12.2017. године у конкретном случају, сматрајући да кривична пријава која је дана 18.12.2020. године поднета против окривљене не представља радњу којом се прекида рок застарелости, уз закључак да до прекида рока застарелости долази искључиво предузимањем радњи надлежних органа у циљу вођења кривичног поступка, као што су стављање захтева за спровођење истраге и предлога за предузимање одређених истражних радњи јавног тужиоца, али не и подношењем кривичне пријаве.

Супротно изложеним наводима захтева, Врховни суд налази да правноснажним решењима није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, обзиром да у конкретном случају није наступила релативна застарелост кривичног гоњења.

Наиме, из списка предмета утврђује се да је оштећени ББ дана 18.12.2020. године поднео кривичну пријаву против окривљене АА Основном јавном тужилаштву у Ваљеву, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 227. став 1. КЗ. Ову пријаву јавни тужилац Основног јавног тужилаштва у Ваљеву доставио је на надлежност Вишем јавном тужиоцу у Београду, Посебно одељење за сузибање корупције, који је дана 08.01.2021. године списе предмета, заједно са кривичном пријавом, вратио Основном јавном тужиоцу у Ваљеву, уз обавештење да јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду сматра да у конкретном случају нема елемената кривичног дела из члана 227. КЗ, уз упутство да Основни јавни тужилац у Ваљеву треба да утврди да ли има елемената кривичног дела из члана 163. КЗ. Након тога Основни јавни тужилац у Ваљеву је дана 03.03.2023. године поднео оптужни предлог Кт бр.82/21 против окривљене АА због кривичног дела повреда права по основу рада и права по основу социјалног осигурања из члана 163. став 1. КЗ.

За кривично дело повреда права по основу рада и права из социјалног осигурања из члана 163. КЗ прописана је новчана казна или казна затвора до две године, те сходно одредби члана 103. тачка 5. КЗ за ово кривично дело релативна застарелост кривичног гоњења наступа када протекне три године од извршења

кривичног дела, док апсолутна застарелост наступа када протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења, сходно одредби члана 104. став 6. КЗ.

Имајући у виду наведене законске одредбе, те чињеницу да је кривично дело које је било предмет кривичног поступка против окривљене извршено дана 20.12.2017. године, те да је ток застаревања кривичног гоњења у конкретном случају прекинут дана 18.12.2020. године, подношењем кривичне пријаве од стране оштећеног ББ, то је очигледно да у конкретном случају није протекао законом прописани рок од три године из члана 103. тачка 5. КЗ за наступање релативне застарелости кривичног гоњења.

При томе, неосновани су наводи изложени у захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљене – да се кривична пријава која је поднета од стране оштећеног против окривљене не може сматрати радњом којом се прекида ток застарелости, већ да то морају бити радње надлежних процесних органа, имајући у виду да је одредбом члана 104. став 3. ЗКП јасно прописано да се застарелост прекида сваком процесном радњом која се предузима ради откривања кривичног дела или ради откривања гоњења учиниоца због учињеног кривичног дела, а коју радњу представља и подношење кривичне пријаве оштећеног против окривљене, те да сваким прекидом застарелост почиње поново да тече, како је то прописано ставом 5. члана 104. КЗ.

Из наведених разлога, налазећи да побијаним решењима није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљене, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП поднети захтев одбио као неоснован и донео одлуку као у изреци пресуде.

Приликом доношења одлуке, овај суд је имао у виду пресуду Кзз бр.28/2022 од 01.02.2022. године, на коју се браниоци позивају у поднетом захтеву за заштиту законитости, али налази да у конкретном случају није у питању исто чињенично правно стање, те да ова пресуда није од утицаја на доношење другачије одлуке.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић